

ת"פ 23024/11/21 - מדינת ישראל נגד עמי יוספאן

בית המשפט המחוזי מרכז-לוד
ת"פ 21-11-2024 מדינת ישראל נ' יוספאן

בפני:	כבוד השופטת דינה מרשק מרום
בעניין:	המאשימה
נגד:	מדינת ישראל באמצעות המחלקה הכלכלית בפרקליטות המדינה וע"י עו"ד שאל אשר
הנאשם:	עמי יוספאן ע"י ב"כ עווה"ד יהושע רזניק

遮ר דין

.1. הנאשם הורשע על יסוד הודהתו בעובדות כתוב אישום מתוקן בביצוע עבירות של **מרמה והפרת אמון** לפי סעיף 284 לחוק העונשין, התשל"ז - 1977 (להלן: "חוק העונשין"), ובגניבת **ידי עובד ציבור** לפי סעיף 390 + 383(א)(1) + 383(ג)(3) לחוק העונשין.

.2. מהחלק הכללי עולה, כי החל מאוגוסט 2016 ועד 19.10.20 עבד הנאשם במפעל מנועים בתעשייה האוירית לישראל בע"מ (להלן: "המפעל" ו- "התעשייה האוירית"/"החברה"), בתפקיד תחזוקה ומכירות. לכל אורך תקופת העיסוקתו בתעשייה האוירית, וכמי שעבד במחלקת CMF שבענף להבים של החברה (להלן: "יחידת התחזוקה"), הייתה לנאשם גישה למחסני ענף להבים (להלן: "המחסנים") שם אופנסנו, בין השאר, חלקו חילוף חדש של מנועי מטוסי סילון אזרחיים שנועדו לשימוש התעשייה האוירית. בנוסף, לנוכח עובdotו הזמנית ביחידת מינהל סחר של החברה (להלן: "יחידת המכירות"), הייתה לנאשם גישה למידע על אודוט סוחרי חלקו מטוסים ולקוחות פוטנציאליים של החברה.

כדי להפיק רוח כספי אישי, החליט הנאשם לנצל את האמון שניתן בו על ידי התעשייה האוירית, את נגישותו למחסנים, את המידע על המלאי המצוី בהם, ואת המידע שהוא נגיש אליו על אודוט סוחרי חלפי מטוסים והקשר איתם, כדי לגנוב רכיבי תעופה יקרים, למכור אותם ולשלשל את הרווחים לכיסו, ללא ידיעת אישור החברה.

לשם כך, פנה הנאשם לסוחר חלקו תעופה שעמד בקשר בחברה, ושאליו נחשף במסגרת עבודתו, במטרה להציג לו לקוחות ממנו חלקו חילוף. בעקבות דיווח על מעשיו של הנאשם, נפתחה חקירה משטרתית שבמהלכה פנה אל הנאשם שטור סמי שהציג עצמו כסוחר חלקו מטוס. השניים נפגשו פעמיים ושוחחו מספר פעמים בטלפון, ובסיום הפגישות סיימו על עסקת מכירתו, וכך להוציאה אל הפועל כנגדו הנאשם

מהחברה חלקו מטוס בשווי רב.

מаяישום עצמו עולה, כי במהלך עבודתו ביחידת המכירות של החברה, איתר הנאשם את פרטיו של סוחר חלקו התעופה - דן ספיר. בהמשך, ביום 20.8.12 יצר הנאשם קשר טלפוני עם ספיר ולמחרת הם נפגשו.

ה הנאשם הציג עצמו כבעל חברת ומחסן חלפים, והציג למקורה למספר שירות חלקו מנוע סילון, שאוטם תכנן לגנוב מה תעשייה האוירית, תמורת תשלום של מאות אלפי דולרים בזמן. העסקה לא יצאה אל הפועל לאחר שמספר גילה כי הנאשם עובד בתעשייה האוירית.

בהמשך, ולטוכח החשד שה הנאשם מנסה למכור לסוחרים חלפי תעופה יקרים, שאוטם יגנוב מה תעשייה האוירית, השוטר הסמי אבנर הרקשופ (להלן: "אבנර") יצר קשר עם הנאשם ביום 20.9.14 והשניים קבעו להיפגש בעניין. לאחר מגעים בין הצדדים, סיכמו הנאשם ואבנර על מכירה - בשלב הראשון של 20 יחידות של להבי טורבינה של מנוע סילון מיוצרת חברת CFM (להלן: "להבי HPT"), בתמורה לשווי בש"ח של 7,250 Dolars עבור כל להב.

ביום 24.9.20 לפנות בוקר, הגיע הנאשם אל המפעל, ומכוון הרשות הכניסה והידע שלו כבעל תפקוד בתעשייה האוירית, נכנס למפעל וניגש למחסן ענף להבים, שם נטל מהחסן 24 להבי HPT שבבעלות החברה, יחד עם התעודות שלהם, ועזב את המפעל. שווי המוצרים שהליך הנאשם - כמיליון ל"ז.

בהמשך אותו הבוקר, הגיע הנאשם עם הלחים למחלף לטרון ונפגש עם אבנר, שביקש לקבל תחילת להב אחד, ומסר לנאם תמורתו 24,900 ל"ז בזמן (7,250 Dolars בקירוב), שאוטם הניח הנאשם ברכבו. על מנת שאבנר ירכוש גם את שאר להבים, הציג לו הנאשם את יתר להבים שגבנו, ולאחר מכן נעצר הנאשם על ידי המשטרה.

3. במסגרת המתווה שגובש בין ב"כ הצדדים הוסכם, שהטענה בדבר "סוכן מדיח" עליה בטיעונים לעונש, וכל צד יכול להביא ראיות לעניין זה.

טייעוני הצדדים

4. ב"כ המאשימה הדגיש שה הנאשם, במסגרת תפקודו בתעשייה האוירית, היה חשוף ונגיש למלאי, לרבות להבי HPT חדשים, כאשר מדובר בחלק רגש לרבות מבחינה בטיחותית, והיקר ביותר במנוע. במקביל, במסגרת תפקודו הזמן, היה הנאשם חשוף למציע על סוחרי חלקו תעופה ששחרו עם התעשייה האוירית.

ה הנאשם עשה שימוש במידע וברשות שקיבל בפניה אל דן ספיר, ורק הודה לערנותו של ספיר, אשר חשף את זהותו של הנאשם כעובד החברה, מנע ספיר מלקדם את העסקה.

במסגרת חקירה שהתבצעה באמצעות השוטר הסמי אבנر, שפנה אל הנאשם, התגבה עסקה בסך מיליון ל"ז,

עמוד 2

כאשר הנאשם ניצל את גישתו החופשית לסתורה כדי לגנוב 24 להבים.

העריכים המוגנים שנפגעו הם אמון הציבור, טוהר המידות והאמון ההמוני, ומידת הפגיעה היא גבוהה, שכן הנאשם השתמש ביכולות, בידע, בהרשאות ובאמון שניתנו לו כעובד ציבור, כדי לגרוף הון אישי, תוך התעלמות מהפגיעה שתיגרם לחברת הממשלתית בה עבד.

מדובר בעבירות הדורשות תכונן, כאשר הנאשם לבדו הוא שركם תכנית לגניבת מוצריים ומכירותם לשוחרי תעופה.

ב"כ המאשימה התייחס למחנכים המשפטיים לבחינת הטענה של "סוכן מדייח" והסביר, כי מהעדויות שנשמעו עליה לאורך כל הדרך צורך מבצעי לשלב פעילות של סוכן סמי ולהמשיך אותה. הפעולות קיבלת אישור הפרקליטות, השוטר הסמי קיבל תדרוך מתאים, ולגופו של עניין - הנאשם הוא שפונה בראשית הפרשה בהצעה למכור חלפים לספיר, ואילו השוטר הסמי אר המשיך את המתווה - תוך מתן אפשרות לנԱם שלא להמשיך את העסקה.

אשר לנسبות ביצוע העבירה, הדגיש ב"כ המאשימה את שווי המוצריים, שמקורם בחברת תעופה זרה, את הסיכון הבטיחותי לח"י אדם כתוצאה מסחר בחלקי תעופה רגשים, ואת הניצול לרעה של הידע והנכישות שהפקido בידיו בחברה.

ב"כ המאשימה עתר למתחם עונש הולם שנע בין 18 ל- 36 חודשים מאסר בפועל ולהטלת קנס מרתיע.

ב"כ המאשימה טען כי הנאשם לא הצבע על הליכי שיקום, הדגיש כי הנאשם הודה במינויו לו, אך בעבירות אלו יש ליתן משקל מכריע להרעתה הרבבים - ועל כן עתר להעמיד את עונשו של הנאשם באמצעות המתחם ולהטיל עליו 27 חודשים מאסר בפועל, קנס בסך 100000 ₪ ומהווה 10 אחוז משווי הגניבה ופיצוי סמלי לטובת החברה.

ב"כ הנאשם עמד על כך, שהמדובר בסוכן מדייח מובהק ושהמדובר בפעולות חוקירתיות מיותרת - 5. שכן ניתן היה לנחש בנאיים באנוישיות, לקרוא לו לבירור, לעמץ אותו עם ראיות לפיהן יציר קשר עם דן ספיר וניסה למכור את הרכוש, ולפטר אותו ללא פיצויים. באופן זה, ניתן היה להרחיק את הסכנה הפוטנציאלית ובמקביל לא לערב את הנאשם ביצוע עבירה. ב"כ הנאשם היפנה למסמר ת/9, ממנו ניתן ללמוד כי הסוכן היה אדם מומחה בניהול מו"מ, וכן למסמכים המעידים על כך שידוע היה למשטרת ולפרקליטות כי הנאשם הוא אדם המצויך בקשימים כלכליים - כך שלמעשה גובשה תוכנית עבודה שמטרצה לכלוד את הנאשם. מהראיות עולה, כי הסוכן הוא שהתקשר לנאיים ובקיש לראות חלקים למןועים (ת/10), ולאחר מכן התקשרות זו הנאיים כלל לא הייתה מבצע עבירה. הסניגור ביקש לאבחן מקרה זה מפעילות של סוכן סמי בקשר סוחרי סמיים בך, שכן עורך תכנית להפללת סוחרי סמיים, יש מידע מודיעיני מוצדק על היעד, ואילו במקרה דנן הנאשם ניהול עם ספיר מו"מ שאופיו פלילי, אך לא היה צריך להמשיך ולהפעיל נגד הנאשם נגד הסוכן כדי לגרשו מהמועדון המוסוכן.

הסניגור המלומד טען, שאין מקום לקבוע שהעונש ההולם במקרה זה מחייב השחתת מאסר בפועל נכון הנסיבות המינוחדות. עתר הוא להثبت על הנאשם עונש של 9 חודשים מאסר בעבודות שירות, בין השאר מכיוון שלא נגרם

נזק בפועל ולאור העובדה שהלפו שנתיים מאז האירועים. כמו כן, אין זה מתאים להטיל פיצוי לטובת חברת ענק כמו התעשייה האוירית.

הסניגור תיאר, כי הנאשם פוטר מהתעשייה האוירית לפני שנתיים והגיש תעודה מקצוע בשරברבות תברואתית אישור עובק פטור (ע/1, ע/2). לטענת הסניגור, יש בכך כדי להצביע על ניסיון של הנאשם לשחק את עצמו מבחינה כלכלית, ועל כן עתר לחזור מהמתחם מטעמי שיקום.

הסניגור טען, כי אין מקום להחמיר בענישה מטעמי הרתעת הרבים, שכן אין מדובר במכת מדינה, ואשר לעתירה לקנס הדגש, כי הנאשם עובד בשරברבות ואין ביכולתו לשלם סכום קנס כה גבוה.

לסיקום טען, שנוכח הנסיבות המיחדות של התקיק, יש לקבוע מתחם עונש הולם שנע מ- 6 חודשים מסר לנשייה בעבודות שירות ועד ל-18 חודשים מסר בפועל, כאשר אמצע המתחם עומד על 9 חודשים בעבודות שירות.

בדברו בבית-המשפט מסר הנאשם: "**אני מאד מצטער על מה שעשית. עברתי תקופה ארוכה כדי להבין איך זה קרה לי בכלל, אני בטיפול כדי להבין מה התקלקל. אני יודע שהוא לא יכול זה לא אני, אבל זה אני. אני כרגע אינסטטטור, עובק זעיר, עובד פה ושם, לאט לאט אני מצליח להגדיל לקוחות וקצת להרים את הראש. המשפחה עוזרת**" (עמ' 40 לפירוטוקול).

דין והכרעה

.7. בהתאם להוראות תיקון 113 לחוק העונשין בסעיף 40(ג)(א), לצורך קביעת מתחם העונש ההולם שיש להתחשב בערך החברתי שנפגע, במידה הפגיעה בו, במדיניות הענישה הנוגעת ובנסיבות הקשורות בביצוע העבירה.

.8. הנאשם, במעשהיו, פגע במספר ערכיים חברתיים מוגנים:

"**באשר לעבירה של גנבה בידי עובד ציבור, חומרתה נובעת הן מעצם הפגיעה בערך הנוגע להגנה על הרכוש, הן מעצם הפגיעה בערך הנוגע להגנה על יחסיו האמון... מאותה פריזמה ניתן אף להש考 על העבירה של הפרת אמוןם שהערך העומד בבסיסה מחייב הטלת עונשים מרתיעים על מנת לשמור על טוהר המידות בשירות הציבור, החל מב的日子里 תפקיים זוטרים וכלה בביברים העובדים ומשרתים בשירות המדינה**" (ראו בע"פ 11/12 911 פלוני נ' מדינת ישראל [13.12.12], פסק' 9).

בעניינו, עסקין בעבירה גנבה של רכוש יקר ערך מן התעשייה האוירית על-ידי עובד החברה אשר ניצל ידע ונגישות לרכוש, וחיף העובדה שבוסףו של יום נזק ממשי נמנע הודות לפעולות משטרתיות יזומה, הפגיעה בערכיים המוגנים היא גבוהה.

.9. בבחינת הנסיבות הקשורות ביצוע העבירה, לפי סעיף 40ט(א) לחוק העונשין, ייאמר, כי לפניו עבירות מתוכנות, במהלך עשה הנאשם שימוש בידיו ובמידע שצבר במהלך עבודתו בחברה, שבתחילתה איתר באופן מכוון פרטיו של סוחר בחלקי תעופה. הנאשם שיזם את הפניה למספר מתרן בצע כסף, התזהה בכצב בעל חברה והסתיר את זהותו כעובד החברה, והציג למוכר מספר שירות חלקית מנوع סילון תמורת מאות אלפי דולרים. הגנבה לא יצאה לפועל אך ורק בשל בעובדה, שמספר גילה שהנאים הוא עובד החברה ודיווח על כך.

פעולותיו של הנאשם לאחר תגלו במסגרת פעילות משטרתית יזומה, כאשר השוטר הסמי אבנر הוא שפנה לנאים. על בסיס המומ"מ שהתקיים ביניהם, הפעם הנאשם ניצל באופן מוחשי את האמון שניתן בו כעובד החברה ואת נגישותו לרכוש החברה, נכנס למחסן ונטל 24 להבים יחד עם התעודות שלהם בשווי של כמיליון ל"י, נפגש עם אבנר, מסר לו להב אחד והציג לו את השאר - ובלבד זה נעצר מבלי שנגרם נזק בפועל.

עם זאת ייאמר, כי אני מקבלת את גישת ב"כ המאמינה לפיה המדווח בזק פוטנציאלי חמור במיוחד, שכן הנאשם ביקש למוכר חלקית תעופה רגילים, שערכם רב, לא ידוע לאלו ידים היו מגיעים בסופה של הדרכ, ויש בכך כדי לס肯 באופן ממשי את בטיחותם של כל הטיסים.

טענת "סוכן מדיח"

.10. המחלוקת המרכזית בשלב הרואיות לעונש נוגעת לבחינת חלקו הייחודי של הנאשם ביצוע העבירות ומידת ההשפעה של השוטר הסמי אבנר על הנאשם במסגרת סעיף 40ט(א)(2) לחוק העונשין, והכרעה בטענת ההגנה כי אבנר פעל כ"סוכן מדיח".

.11. "סוכן מדיח" הוא סוכן משטרתי המשדר אדם לעבר עבירה שלולא השידול לא היה מבצעה. פעולות ההדחה היא למעשה שידול, שעניינו שתילת רעיון ביצוע העבירה במחשבתו של המשודל. טוב עשה הסניגור המלומד משהסכים בסופו של יומם לכך שטענות הנאשם יבחן בשלב העונש, שכן ככל מקרה דוקטרינת "פח יקו" לא אומצה במשפט הישראלי, במובן זה שההדחה או השידול למעשה עבריני אינם פוטרים את העברין מאחריות פלילית, אלא עשויים להביא להקללה מסוימת בעונשו של הנאשם (ראו, למשל: ע"פ 5689 רפאלוב נגד מדינת ישראל (20.6.2021), פסקה 33).

ככל, פעולתו של סוכן לגבי עונה להדחה, נבחנת במסגרת דוקטרינת ה"הגנה מן הצד" - אלא, שכמו, בדרך כלל, ישום הדוקטרינה לאibia במרקורים אלו לפטור מאחריות פלילית אלא להקללה בעונשה; הקלה זו מחייבת מטעמים שצדקה, וככל שעצמת ההדחה והפיתוי עולה, כך יש להקל יותר במידת העונש המושתת על העברין המודח (ע"פ 307/17 זוננשווילי נגד מדינת ישראל (21.3.17) - להלן: **ענין זוננשווילי**, בפסקה ח').

כדי להוכיח טענה "סוכן מדיח" יש לעמוד בשני מבחנים: מבחן אובייקטיבי, במסגרת נבחנת פעולות הרשות והאם נפל פגם בהתנהלותה; מבחן סובייקטיבי, הבוחן את נתייתה הספציפית של הנאשם לבצע את העבירה (**ענין זוננשווילי**, שם); ע"פ 10/1865 ספייה נגד מדינת ישראל (22.11.10), פסקה 41). בהקשר זה הודגש,

כי אל לה למשטרה להפעיל סוכן מדייח, אלא אם בידיה מידעאמין המחשיך את הנאשם כמי שנוהג לבצע פשעים מן הסוג בה מתמקדת החקירה (ע"פ 1224/07 **בלדב נ' מדינת ישראל** (10.2.10) - להלן: **ענין בלבד, פסקאות 66 - 67; ענין זוננסזוויל, שם**).

12. **לסיום המסגרת המשפטית, נקבע:**

"**הפעלתם של סוכני משטרת סמויים הינו אמצעי הכרחי ובلتוי נמנע במלחמה נגד פשעים חמורים, ויש שהגדירו תופעה זו כ'הכרח בל-יגונה' וכ'ירע הכרחי' במלחמה בפשע ... עבירות שחיתות ושוד כגון אלה בהן עוסק ערעור זה, הן מסוג העבירות המצריכות לעיתים הפעלת סוכנים סמויים, משهن מתבצעות על פי רוב בידי מספר קטן של משתפים, וונשות בחשאי, הרחק מן העין הציבורית. לאור טיבת השוד כשה שני הצדדים נהנים זה מתמורתו של זה, הסיכוי לחושפה ללא אמצעי עדר משטרתיים אינם רב. עם זאת, בד בבד עם ההכרה בנחיצותו של השימוש באמצעות הסוכן המשטרתי הסמוני, הודגש כי יש להציב לכך גבולות סבירים. ביום מקובלת הנורמה לפיה אל לו לסוכן סמי לפעול להכשת אזרח תמים, שלא מלאה התערבות הסוכן לא יהיה מגיע לכדי ביצוע עבירה, ואל למשטרה לשגר סוכן מדייח לאדם אלא אם בידה מידעאמין המחשיכו כמי שנוהג לבצע פשעים חמורים מן הסוג המהווה נושא לחקירה, וכאשר השימוש בסוכן הכרחי לצורך קידומה. כן מקובל הכלל כי אל לו לסוכן סמי להפעיל אמצעי לחץ ושכנוע מוגדים כדי לשכנע חשוד לבצע עבירה.**" (ענין בלבד, שם).

13. **מן הכלל אל הפרט:** על רקע המסגרת הנורמטיבית לעיל, ולצורך הכרעה בסוגיה האמורה, בוחנתי את עדויותיהם של אבנر הרשקוף ואבי מונקר, שנשמעו במסגרת התביעה ראיות לעונש, בהתאם להסדר הדיוני שהוצע.

14. לבחינת הפן האובייקטיבי, לבנטית עדותו שלABI מונקר, ראש צוות חקירות ביחידת ההונאה של מחוז מרכז, ממנה עולה כי התעורר צורך חקירתי ממשי להפעלת סוכן שיבצע ניסיון רכישת חלקים מהנאשם. בשלב הראשון של החקירה, היה ידוע על הקשר עם ספיר, הנאשם העביר לדן ספיר טללה (ת/5) עם רכיבים מוצעים למכירה, ועלה חד כבד שהנאשם גנב חלקים, לא ידוע היכן הם נמצאים, והעדיפו שלא ללקחת סיכון באמצעות ביצוע צו חיפוש (עמ' 25 - 24 לפרטוקול). האירוע היה מפוקח ברמת קציני מחוץ ובפרקילותות.

مونקר הסביר, שפנה לאבנר - איש משטרת, אותו הכיר במסגרת התנדבות משותפת ביחידת מומ"מ במצוותו של משבר במשטרת. הוא אישר, שפנה אל אבנר כי ידוע שהוא בעל יכולת טוביה בניהול מומ"מ, ושhai זקוקים לאדם ש"נראה כמו סוחר בחלקי תעופה". אבנר היה מתאים לתפקיד גם לאור העובדה שפנוי לא היו מוכנות בתעשייה האוורית, הוא אדם בעל כושר ביטוי טוב, ונראה איש רציני "כמו סוחר בחלקי תעופה" (עמ' 27 - 28 לפרטוקול).

مونקר תיאר בניית מתווה שלם של ביום הקנייה, ופעולות מסודרת שאושרה על-ידי פרקליט (עמ' 30 עמוד 6

לפרוטוקול).

.15 אשר לפן הสอบינטיבי ובחינת פעילותו הספרטיפית של אבנر מול הנאשם: אבנر הוא איש משטרת, משפטן, אשר משרת במנהל היומ"ש במשטרת. אבנר העיד, שהיה בפגישת הינה ותדרוך ראשוני, שכלהה הסבר על המותר והאstor. ואכן, על-פי מזכיר שערר מונקר (ת/10), אבנר הופעל לאחר קבלת אישור הפרקליט המלווה ולאחר תכנון מוקדם ואישור מ"מ מפקד היחידה, אבנר תודרך על-ידי מונקר והונחה שלא לשדל את הנאשם לדבר עבירה, אלא רק לשיתוף פעולה במידה זה יהיה מעוניין למכור לו חלקו חילוף תעופתיים.

אבנر הסביר שהקו המנחה היה שהוא אפשרrat את ביצוע העבירה, אבל לא דוחף לביצועה (עמ' 5 לפרוטוקול). הopsis, שלא ידע אם הנאשם עובד לבדו או עם שותפים, והיה צריך לבאים רכישה בהתראה קצרה, בהנחה שיש אצל הנאשם פרטיים שהוא מתכוון למכור.

.16 מבחינת סיפור הכספי הוחלט, שהיות ואין לאבנר היכרות עם התחום של חלקו מטוסים, יציג את עצמו כעוסק חדש בתחום התיעור, שיש לו לקוחות שמחפש פרטיים, ושהתקבל את שמו של הנאשם מהמתויר דין ספיר.

.17 אבנر הסביר, שבשיחה הטלפוןית הראשונה ביןו לבין הנאשם (ת/8 ו - ת/9), במסגרת הדברים שנבדקו, יכול היה להשתמע שה הנאשם מוכר פרטיים באופן לגיטימי (עמ' 6 לפרוטוקול). אבנر ציין שבשלב זה הנאשם אמר כי הוא עובד של התעשייה האוירית, עוסק בסחר, ולפחות בזמן הזה היה לכארה נציג לגיטימי של התעשייה האוירית (עמ' 7 לפרוטוקול).

.18 לפני המפגש ביןו לבין הנאשם נערכ ל佗ך קונקרטי. במפגש הציע לנ啻ים שיישלם עבורו בבית הקפה, אך הנאשם סירב ואמר שהוא עובד התעשייה האוירית ولكن צריך להיזהר שבעתים. בפגישה אבנר חוזר על סיפור הכספי לפיו יש לו קונה שմבקש את פרטיים, ועל כך שדן ספיר הציג לו את החיבור האפשרי.

ה הנאשם ציין בפגישה שהוא שכיר וידע להכוין לאנשים בתעשייה האוירית. הם שוחחו על פרטיים, ובמסגרת זו הציג לנ啻ים תמהיל של פרטיים שהוצעו לדן ספיר יחד עם פרטיים שלא הוצעו לו, כדי לא לעורר את חשדו של הנאשם. הנאשם נתקב בסכומים לגבי פרטיים מסוימים, לגבי אחרים אמר שיברר את מחירם. הנאשם הציג שתי אופציונות לרכישה - האחת באמצעות התעשייה האוירית, השנייה של פרטיים שמוחזקים בידי הרשות לאחר שנתפסו אצל "חבר שהסתבר" (פרוטוקול עמ' 8 שורות 24 - 30). מבחינת אבנر, אכן, נולד "ציר חדש" של רכישה, ובסיום הפגישה סוכם, כי הנאשם יבודק אלו פרטיים נמצאים בתעשייה האוירית ואלו מצויים אצלו "חבר שהסתבר" (פרוטוקול עמ' 9, שורות 28 - 31). מעדות אבנר עליה, لكن, שמדובר הדברים לגבי אלו פרטיים מצויים בידי הנאשם והוא הם מצויים - היה עמו בשלב זה, לאור דבריו הנאשם שעלו מיזמתו.

.19 ביום 18.9.22 אבנر יצר קשר טלפוני עם הנאשם. מתמליל השיחה (ת/18) עולה, כי אבנر שאל את הנאשם לשולמו, ולא כל הקדמה נוספת, הנאשם דיווח לאבנר לבדוק את הדברים מהצד שלו (שורות 25 והלאה). על-פי עדותו של אבנر, הנאשם הציג את הדברים כך שהוא מעוניין להיות מתוור, הוא יציג את הפריטים מאותו "חבר שהסתבר", והוא ישחרר אותם והבטיח ש"מחיר יהיה מוצלח" (פרוטוקול עמ' 10 שורות 10 - 17). אבנר הדגיש, שלא הוא בחר את הנטייב של הרכישה באמצעות אותו מכיר - "החבר שהסתבר" (שם). השניים קבעו להיפגש.

.20 השניים נפגשו בלטרון בחנות הנוחות "אלונית" ביום 20.9.20. פגישה זו הוקלטה (תמליל הפגישה ת/25; מזכיר אבנر ת/26). בפגישה זו, עולה כי הנאשם היה דומיננטי בגיבוש מתווה העסקה, ואף מסר לאבנر, שמקור הפריטים - אותו "חבר שהסתבר" - מצוי במצוקה ומוכן למכור את הפריטים במחיר נמוך יותר (פרוטוקול עמ' 10, שורות 19 - 20). בהמשך, הנאשם אף ניסה לשכלל את מתווה העסקה, הצעיר לאבנר שותפות, ואף הוסיף, שבעסקאות המשך המחיר יהיה גבוה יותר (ת/24, עמ' 1, שורות 12 - 13). אבנר העיד, שמתווה זה יצר אצלו פער בהבנת העסקה (עמ' 10 לפרטוקול, שורות 25-30).

ה הנאשם הוסיף שנייתן לקבל חשבונית, אבנر אמר לו של לקוחות שלו אין צורך בחשבונות, וההaint השיב שמדובר הוצאה חשבונית תקזו לו מהרווח (עמ' 10 לתמליל ת/25, שורה 24). הנאשם הבahir, שהניירת תהיה מקורית, והוא - הנאשם - לא יכנס כלל על נפילת של מטוס, שכן המדבר במקור מוקורי עם תיעוד מקור, וכך הוא יזכיר (עמ' 4 לת/25, שורות 21 - 22).

.21 בין המפגש השני לשישי התקיימו מספר שיחות טלפון בין אבנר לנ禀 (ת/28, מזכיר ת/29, ת/31, ת/32). אבנר הוא שיזם את השיחות, ומדובר בשיחות תיאום לצורך ביצוע העסקה.

.22 המפגש השלישי בין השניים התקיים ביום שההaint הגיע עם הפריטים למקום המפגש (תמליל המפגש ת/37, מזכיר של אבנר אודות המפגש ת/38). בהגיעו לפגישה עם הנאשם, מסר הנאשם לאבנר שהמקור לאותם מוצרים הוא "החבר שהסתבר" והמדובר במקרה לגיטימי. אבנר ציין שלא ביקש להיפגש עם אותו אדם (פרוטוקול עמ' 11, שורות 30 - 32). אבנר צילם את הפריט עם תעודה המקורי, שיגר את התמונה וקיבל אישור זהה הוא המקורי. לאחר מכן, בוצע המעצר.

.23 **בחקירה נגדית**, אבנر עמד על כר, שבשם שלב לא התבקש לשדל את הנאשם, וכי הובהר שהמטרה היא לאפשר את ביצוע העבירה ולא לגרום לביצוע העבירה (עמ' 14 לפרטוקול, שורות 14 - 17). אך, הוא זה שיזם את שיחת הטלפון הראשונה לנ禀, ואמר שהוא מעוניין לרכוש חלקיים למנוע, אך זאת לא במסגרת שידול - אלא על רקע חשד שההaint מחזק רכוש גנוב ומנסה למכור אותו, שהוא כבר הגיע את הפריטים למיכירה (פרטוקול עמ' 14 - 15 ו- 17). למעשה, אנשי המשטרה היו בחוסר ודאות מוחלט כמעט עד סוף הפעולות (פרטוקול עמ' 16), ולא ידעו אלו פריטים הנאשם מחזק, אלא רק אלו פריטים הצביעו הנאשם לדין סביר (פרטוקול עמ' 18, שורות 16 - 18).

אבנر השיב לסניגור, כי לא ידע מה מצבו הכלכלי של הנאשם (עמ' 21 לפרטוקול).

.24. בבחינה אובייקטיבית וסובייקטיבית של ההתנהלות המתווארת עולה, כי אבנرאמין הופעל כסוכן, אך ההגנה לא הצליחה לזרוע ספק ولو קל, כי הדיח את הנאשם בשלב כלשהו.

מהפן האובייקטיבי של הפעולות המשפטראתיות ייאמר, כי מהראיות עולה, שלא היה כל פסול בזיהום של ביום רכישה, כפי שנטען על-ידי ההגנה, אלא ההפר הוא הנכון: עליה צורך חוקרי של ממש לבצע את הפעולות המתווארת בשל חוסר הידיעה של אנשי החוקירות האם ואלו פריטים מצויים בידיו של הנאשם. מעודתו של אבנר עולה, כי למעשה עד לסוף הפעולות כמעט, מתוך העסקה לא היה ברור, וסוגיות מקור הפריטים נותרה עוממת עד לאחר מעצרו של הנאשם.

nicer שאבנر, שהוא גם משפטן, פעל ללא כל סמן של הדחה מהפן הסובייקטיבי. אזכור, כי הוחלט על פעילות הסוכן לאחר שהנאשם כבר פנה לסתור חלפים אחר - הוא ספיר - בהצעה לקנות ממנו חלקן חילוף למוטסים. פשיטה, אם כן, כי הרעיון לבצע עסקה פלילית מעין זו הייתה בראשו של הנאשם עודטרם תרגיל החוקירה (וראו גם בהודעתו, ת/51, שורה 455). בהמשך, לאור הצורך החוקרי, אבנר הוא שאמם יזמ שיחה עם הנאשם, אף עיון בריאות הרלבנטיות ובעדותו מעלים באופן ברור, כי הנאשם היה דומיננטי בשיחות, העלה מיני אופציות עסקיות במהלך המפגשים, גיבש בעצמו את האופן שבו תבוצע העסקה, והתנהל כמו שהוביל את המהלך ללא כל צורך ב"דחיפה" כלשהי (ובוודאי לא בשידול) מצידו של אבנר. הנאשם לא טען אחרת - שכן הוא אף לא העיד בהקשר זה.

.25. על כן, טענת ההגנה כי יש להתחשב בכך שאבנر פעל כ"סוכן מדיח" נדחית בזאת. עם זאת, כאמור לעיל, לצורך קביעת המתחם "ילוך בחשבון שבסופה של יום לא נגרם נזק של ממש מאחר והעבירות בוצעו במסגרת פעילות משטרתית מבוימת".

מדיניות ענישה

.26. באשר למדיניות הענישה, ייאמר באופן כללי כי:

"**בית משפט זה עמד, לא אחת, על החומרה היתריה שבה יש להתייחס לעבירות השחיתות, בגין מעורבים עובדי ציבור, ועל הצורך להחמיר בעונשם של מי שניצלו את תפקידם, על מנת להפיק לעצם רווח אישי, תוך שליחת יד בкопפה הציבורית**" (ראו בע"פ 4985/13 **חבר נ' מדינת ישראל** [20.8.14], פסק' 116, בשינויים המחייבים).

.27. עינתי בפסקה שהוצגה על-ידי ב"כ המאשימה ובפסקה נוספת, לצורך קביעת מתחם העונש ההולם אציג את המרכזים שבהם:

ע"פ 2375/12 **מזרחי נ' מדינת ישראל** [6.8.13] (הוגש על-ידי התביעה): המערער הורשע לאחר ניהול

הוכחות בעבירות של קשירת קשר לביצוע פשע, גנבה בידי עובד ציבור, מרמה והפרת אמונים, זיווג, קבלת דבר במרמה בנסיבות חמירות וטשטוש סימני זהות של רכב.

המערער עבד כממונה על יחידת מינהל הרכב הממשלה, שMOVEDקמת גם על מכירת כלי רכב ישנים שהיו בשימוש הממשלה באמצעות מכירות פומביים. המערער הוציא לפועל תוכנית מרמה בשיתוף עם אחר, במסגרתה שינה המערער במחשב יחידת מادرיך את שנות הייצור של כל רכב, זיווג על גבי טפסי הבדיקה את שנות הייצור. כספי היצור שהגיעו לידי המערער מכוח פעולותיו הגיעו לסך של 122 אלף ₪ לפחות. על המערער הוטל עונש מסר של 18 חודשים מאסר בפועל וקנס בסך 80 אלף ₪.

ערעור שהוגש על הרשעה ועל חומרת העונש נדחה.

רע"פ 8360/11 **שפיגלר נ' מדינת ישראל** [14.11.11] (hogosh ul-idi habneha): המבקשת הורשעה על פי הودאותה בעבירות של גנבה בידי עובד, מרמה והפרת אמונים, זיווג ושימוש במסמךழיווג ורישום כזוב במסמכיו תאגיד. במהלך 4 שנים, עת שימשה כמנהלת כספים ובקרה בסניף של הביטוח הלאומי, גנבה ממיעבידה כספים בסך של כ- 363 אלף ₪, בשלטונתה, ברקע, מצוקה כלכלית והתרשלות של גורמי בקרה. עם חשיפת העבירות התפטרה, נטלה אחירות ותנצלה. שירות המבחן המליך להסתפק בעונש של מאסר בעבודות שירות. על המבקשת הוטל עונש מסר של שנתיים. בבקשת רשות הערעור נקבע, כי מדובר במשעים שנעשו לאורך שנים ובנסיבות משמעותיים, והוא נדחה.

ע"פ 449/11 **חגיג נ' מדינת ישראל** [30.5.11] (hogosh ul-idi habneha): המערער הורשע על יסוד הודהתו, בעבירה של גנבה בידי עובד ציבור ובמרמה והפרת אמונים. המערער שירת כשוטר בתפקיד ראש מרדן ניהול בתחום משטרת מקומית, והוא אמון בין היתר על תחום העסקתם בשכר של שוטרי התחנה על ידי גופים פרטיים. התפקיד העניק לו גישה לכיספים המועברים למשטרתן עבור עלי ידי הגופים הפרטיים לתשלום שכר השוטרים. המערער התodium לשני קבלנים, החל לקבל מהם תשלום במזומנים עבור העסקת שוטרים בשכר, ובווה מהקבלנים סכום נמוך מהتعريف המקובל בעבר העסקת שוטרים. מן הכספים שהועברו אליו במזומנים, שאולם אמר היה להפקיד בחשבון המשטרתי, גנב סכום שאינו נמור - 64 אלף ₪. במטרה להסווות את גניבת הכספים, החין המערער נתונים כזובים למערכת המשפטית, ולפיהם חוויבו גופים פרטיים אחרים בתשלום העסקתם של השוטרים על-ידי הקבלנים. בדרך זו, ב- 198 מקרים שונים גנב מאותם גופים פרטיים סכום של כ- 118 אלף ₪. על המערער הוטל עונש מסר של 36 חודשים, קנס בסך 10,000 ₪ ופייצוי למשטרה בסך 100,000 ₪.

ערעור על חומרת העונש נדחה.

בר, כי מדובר במקרה המצוי ברף חומרה גבוהה יותר, והוא משקף רמת עונשה של בעל תפקיד אשר ניצל את האמון שניתן בו בגדיר מסכת של מעשים.

ע"פ 6573/15 **גרשן נ' מדינת ישראל** [3.3.16]: המערער הורשע על יסוד הודהתו בשमונה עבירות של גנבה בידי עובד ציבור, שמונה עבירות של מרמה והפרת אמונים, ועבירה מס. המערער עבד כמנהל מדור גביה ב"בית המכס והמע"מ" בירושלים. במסגרת תפקידו היה אחראי על גביה חבות מנישומים בגין שיקום לפיקודת מע"מ

שלא כובדו על ידי הבנק, ולהפקידם בחשבון המע"מ. במשך תקופה של שנה, המערער גבה כספים שהועברו אליו בזמןן על ידי נישומים עבור CISIO חובותיהם בסך כולל של 40 אלף ₪. לאחר שקיבל את הכספי ובעקבות להפקידם, נטל את הכספי לכיסו והנפיק אישורי תשלום לנישומים ששלמו את חובותיהם.

נקבע מתחם עונש הולם שנע בין 12 ל- 24 חודשים מאסר בפועל. המערער נעדר עבר פלילי, נטל אחריות על מעשיו והחזיר את הכספי שגנב, כאשר הובא בחשבון שיתוף הפעולה המשמעותי שלו עם רשות החוק. על המערער הוטל עונש מאסר של 12 חודשים מאסר בפועל.

ערעור על חומרת העונש נדחה.

.28. פסקי-דין אלו משלקפים קשת מקרים רלבנטיים, כאשר לאחר ביצוע הבדיקות מתבקשות - אני קובעת שמתחם העונש ההולם נع בין 18 - 36 חודשים מאסר בפועל לצד עונשים נלוויים, לרבות עיצומים כספיים משמעותיים.

גזרת הדין

.29. אשר לנסיבות שאין קשרו לביצוע העבירות אצין, כי הנאשם נעדר עבר פלילי קודם, הודה ונטל אחריות על מעשיו בבית-המשפט. בדבריו לעונש אף הוסיף, כי הוא מצוי בטיפול על-מנת להבין את המנייעים שהביאו אותו לביצוע המעשים.

כפי שטען על-ידי הגנה, נראה שה הנאשם משקיע מאמצים לתפקיד, הוא עובד ביום - ואף הוציא תעודה מקצוע (ע/2, שרברבות תברואתי; אישור עסק פטור ע/1). יש להתחשב בתנאים אלו לזכותו של הנאשם, אך לא ניתן לראות בכך הצד ממשמעות המבוסס חריגה מתחם העונש ההולם מטעמי שיקום, קטעת ההגנה.

.30. שקלתי אם יש מקום להבהיר מסר הרתעה לעובדי הציבור, למען יידעו שייענסו בחומרה אם יעדו לנצל את נגישותם לידי ורכוש במקום עבודתם, כפי שלמעשה טענה התביעה. אני סבורה, שעצם השתתת מאסר בפועל לתקופה שאינה קצרה על עובד ציבור מסוימם את אותו מסר נדרש, ולאור הנתונים העומדים לזכותו של הנאשם, ראוי להעמיד את עונשו על הרף התחתון של המתחם שנקבע.

.31. לאור כל האמור לעיל, אני גוזרת את עונשו של הנאשם כדלקמן:

18 חודשים מאסר בפועל.

10 חודשים מאסר על תנאי שלא יעבור תוך 3 שנים מיום שחררו עבירות בהן הורשע.

קנס בסך 30,000 ל"נ או 90 ימי מאסר תמורה, לתשלום עד ליום 1.6.23.

על-מנת לאפשר מיין מוקדם, הנאשם יתייצב לנשיאות מאстро בבית סוהר הדרים, או על פי החלטת שב"ס, ביום 2.1.23 עד השעה 10:00, כשברשותו תעוזת זהות/דרכון וגור-דין זה.

על ב"כ הנאשם לתאמם את הכניסה למאסר, כולל האפשרות למיין מוקדם, עם: מרום חייאב רכזת מיין מוקדם - 074-7831077, מירב אבוחצירה רשות מאסרים נדחים - 074-7831078.

אדון עתה בתנאים שייקבעו לצורך עיכוב ביצוע עונש המאסר.

הודעה זכות ערעור לבית-המשפט העליון תוך 45 יום.

ניתן היום, כ"ח חשוון תשפ"ג, 22 נובמבר 2022, במעמד הנאשם וב"כ הצדדים.